

Octbr. 1815 i Bærk i sit fulde Omfang, erindrer jeg ikke i dette Dieblif, men ganske vist er det, som sagt, at der en Resolution desangaaende.

Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (N. Sage) yttrede om kun at beskaffe Luxus-hunde, maa jeg bemærke, at det vanskelig lader sig gjøre og efter min Menig slet ikke, da det vilde være ugsørligt at skjelne mellem Luxushunde og andre Hunde, og forsaavidt han udtalte, at Hundene skulde være frie for at bære Dwitteringer, for at Afgiften var betalt, maa jeg blot tilføie, at Hundetegnet ikke alene skal være en Dwittering for, at Afgiften er betalt, men ogsaa for, at man i det Tilfælde, at Hunden forarsager nogen Skade, kan vide, hvem dens Eier er og hvem man har at holde sig til for at faae Erstatning for den Skade, den har gjort. Derfor hedder det ogsaa i Præmisserne til Pl. af 29de Octbr. 1824, at det er til Forebyggelse af den Skade, som Hunde kunde affedkomme, at denne Hundeafgift og denne Indførelse af Tegnsystemet er bleven bestemt.

N. Sage: Maaſkee jeg blot maa tilføie, til hvad jeg før yttrede, for at det ikke skal give Anledning til en saadan Misforstaaelse, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) fremhævede, at jeg ved Luxushunde forstaaer alle Hunde med Undtagelse af Lænehunde eller saadanne Hunde, som f. Ex. ved en Faaredrift tjene til Dypasning. Naar man altsaa udvider Loven til Alt, hvad jeg kalder Luxushunde over hele Landet, vilde man faae en meget betydelig Skat ind, og det vilde jo være et Middel mod den Sygdom at holde Hunde, som det ærede

Medlem omtalte. Den egentlige Hundesygdom troer jeg derimod ikke, at man kan affkaffe ved Lov.

Tscherning: Men isaafald maatte man, for at komme til et practisk Resultat, gaae en anden Vej, end det ærede Medlem hentydede til, saa maatte der uddeles frie Hundetegn til alle dem, der havde Brugs- eller Nyttehunde. Fædriftshundene f. Ex., som gaae løse omkring, kunde man jo frigjøre derved, at det nødvendige Tegn hestedes paa dem, men uden Afgift, hvorimod alle de saakaldte Luxushunde maatte løbe omkring med Bevis for, at de paa den ene Side havde Kjendetegn for, at de maatte betragtes som løsgaaende Hunde, og paa den anden Side, at de vare frigjorte; thi ellers fandt man ikke nogen practisk Grændse mellem de Hunde, der vare frigjorte ved Skatten, og de andre Hunde. Men ved intet af Midlerne naaer man det, som er Hovedformaalet, nemlig at faae Hundeaantallet indskrænket inden en snevrere Grændse, end nu er Tilfældet.

Lindberg: Forsaavidt den nærværende Discussion kunde synes at lede til, at der engang blev lagt en Skat paa Hundene paa Landet, skulde jeg dog mene, at det virkelig paa Landet er nødvendigt, at Folk have Ret og Frihed til at holde Hunde for at beskytte deres Eiendom, og saalænge Politiet ikke kan binde Tyvene, saa er det ikke nok, at vore Hunde blive bundne, saaat det er i høi Grad urimeligt at forlange, at vi endogsaa skulle betale Skat for vore Hunde, men lade Tyvene gaae løse. Forsaavidt der har været Tale om Hundesygdom, som skulde udarte til Galsskab, som er meget farlig, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke alene er Hundene, som ere udsatte for denne Sygdom, men ogsaa andre Dyr.